

زخمه «ذوالفقار» پرکشید

موسیقی مقامی در سطحی عمیق‌تر از موسیقی سنتی (کلاسیک) و مدرن دارای ویژگی‌های منحصربه‌فردی است که از زندگی اجتماعی و آیین‌های گوناگون مردم در حالت‌های روحی و روانی مختلف برآمده است به‌گونه‌ای که می‌توان به‌عنوان روح اصیل جمعی اقوام از آن یاد کرد. در فرهنگ عامه خراسان آمده است که تا دست‌ودلّت یکی نشود صدای سازت در نمی‌آید. اینک «ذوالفقارعسکریان» استاد ممتاز و چیره‌دست دوتار پرکشید تا به دگرمرغان خوش‌نوا ی خراسانی همچون «حاج‌قربان سلیمانی»، «حسین سمندریان»، «عبدالله سروراحمدی»، «علیجان مرادی» و «غلامعلی پورعطایی» بپیوند. تبحر «ذوالفقار» در اجراهای ظریف و غنی دوتار بی‌نظیر بود و به‌واسطه زندگی سیاری که داشت، از شمار لولیان خراسان محسوب می‌شد که به‌همراه عشیره خود از شمال تا جنوب را درنوردیده بود. این هنرمند ویژگی‌های ممتازی داشت که هم در ترکیب ساز و هم در تجزیه آن از دیگر نوازندگان خراسان متمایز می‌شد. او دارای تکنیک و سبک خاص خود بود و تکنوازی مبدع و صاحب‌سبک در نواختن آواهای سرزمین مادی به حساب می‌آمد که با زخمه‌های دلبرانه و پنجه شیرین خود در سرایش ترنم عشق و غربت انسان و ترسیم صور خیال از تاریخ و فرهنگ و حماسه‌های شرق، نفس‌ها را در سینه حبس می‌کرد و کوش جان را با نغمه‌های زیر و بم به فرمان درمی‌آورد. از همین‌رو استاد هوشنگ جاوید، موسیقی‌شناس فروپخته ایران‌زمین، او را از نسل کسانی می‌دانست که در زمان بهرام گور به ایران آمده‌اند و او را «چکیده» نامیده چون‌که موسیقی و ساز ذوالفقار میراث گرانبهای خانواده و نژادش بود که نسل‌به‌نسل در این سرزمین نواختند و تداوم یافتند. در تلاقی گذار از جامعه سنتی به مدرن و ظهور رسانه‌های جدید مثل رادیو، گرامافون و تلویزیون، سبک‌های موسیقی نیز متحول می‌شود و استادانی مثل ذوالفقار عسکریان و استاد عثمان محمدپرست سعی کردند تا در این تحول نیز خود را عرضه کنند و به همین دلیل از هشت یا ۹ پرده تنبور به‌جامانده از ارغنون فارابی، عدد را به ۱۹ پرده جدید ارتقا دادند و هریک به سبک‌موسیقی خویش سر عشق و زندگی را برای مردم سرودند. در برگزاری «همایش نهان‌خانه دل» استاد نورمحمد درپور، ذوالفقار عسکریان و غلامحسین غفاری هریک تارِ به دست و آوایی بر لب در نکوداشت استاد عثمان خوافی باهم زمزمه و به‌همراه استاد «علیرضا سلیمانی» فراتر از یک سمفونی یا ارکستر جهانی محشر به‌پا کردند تا اهل هنر یک بار دیگر تالاسو اصالت ملودی‌ها و آهنگ‌های ایران و خراسان را به گوش جان بشنوند. همان‌گونه که «حاج‌قربان سلیمانی» وضو گرفت و در «آوینون» فرانسه دست بر تارک دوتار نشاند و قلب مردم اروپایی را با ملودی برخاسته از عرفان بخشی صفت خود لرزاند، ذوالفقار عسکریان بارها در جشنواره‌های موسیقی فجر کسب افتخار کرد و در فستیوال‌های ایتالیا، فرانسه، سوئیس، هلند و بلژیک مورد تحسین و تشویق هنرمندان قرار گرفت، روحش شاد باد.

بار جدید برای دولت

در حال حاضر هم این‌موسسات اگرچه نه‌چندان مطلوب به این رسالت ملی اهتمام می‌ورزند، اما به‌هرحال در حد ظرفیت موجود، متعهد به اجرای این وظیفه ملی هستند. اینکه در حوزه معاونت فناوری ریاست‌جمهوری پس از سالیانی از دست‌دادن این ثروت ملی اما به فراموشی قرارشده به این مهم توجه بیشتری کند، جای بسی شادمانی است. اما اگر به‌جای تجهیز و توسعه نهادهای موجود، تشکیلات پیچیده و پرچم تازه‌ای را بر شانه‌های خسته دولت بیفزایم، بدون تردید نه‌تنها به اهداف زیبا و کلیشه‌ای اساسنامه مرکز ملی مزبور دست نخواهیم یازید، بلکه حرکت کند موجود را هم با اختلال بیشتری مواجه خواهیم کرد. به‌خاطر بسپاریم که اهمیت ذخایر توارثی یا کاستی‌های موجود و حتی در هزمنینه دیگری هرگز نباید ما را به سمت‌وسوی افزودن به حجم و تعداد سازمان‌های بیش و بیشتر وادارد.

تحلیل موضوعی نهج البلاغه

سخنران: دکتر محمد مهدی جعفری

محل: انجمن اسلامی مهندسين

خیابان میرداماد – شماره ۱۲۶

زمان: چهارشنبه

زهرا مه‌دور: از هفته پیش خبر انحلال یک بانک با

موسسه پولی به‌قدری در کشور سروصدا و جنجال به‌پا کرد که در عرض ۲۴ ساعت بار دیگر کل مردم ایران در اضطراب فرورفت. بعد از آن وزیر اقتصاد از تخلف بانکی به میزان ۱۲هزارمیلیاردتومان پرده برداشت. گرچه ولی‌الله سیف، رئیس‌کل بانک‌مرکزی سعی کرد تا این تخلف را کوچک جلوه دهد و اعلام کرد، رقم اصلی این تخلف ۷۰میلیاردتومان است اما گویا چندان کوچک هم نیست زیرا به گفته دادستان تهران پنج‌بانک دیگر این پرونده به‌ظاهر کوچک هستند. حیدر مستخدمین حسینی، معاون پارلمانی اسبق بانک‌مرکزی طی گفت‌وگویی با «شرق» مقصر اصلی این تخلفات را سیاست‌های غلط دولت و دخالت مستقیم آن در حوزه سیاست‌های پولی می‌داند که بانک‌ها را برای جبران زیان‌های ناشی از سیاست‌های دستوری به سمت تخلف سوق داد. او در خلال سخانش به شش‌بانکی اشاره می‌کند که پرونده تخلفاتشان در هیات انتظامی بانک‌ها باز است. هیچ‌کس نمی‌داند که نام این بانک‌ها چیست اما مستخدمین حسینی با یک گرا به‌نوعی از متخلف‌ها پرده برمی‌دارد. با هم این‌گفت‌وگو را می‌خوانیم:

■ اساسا چرا بانک‌ها به تخلف متوسل می‌شوند؟ در ابتدا عملکرد و رفتار بانک‌ها را از این‌منظر آسیب‌شناسی کنید.

به اعتقاد من بانک‌مرکزی ایران بهترین و درخشان‌ترین دوران خود را در زمان مرحوم دکترنوربخش داشته است. پس از آن بهترین جهت‌گیری بانک‌مرکزی در دوره طهماسب مظاهری انجام شد که در راستای جلوگیری از افزایش نرخ تورم و نقدینگی در چارچوب وظایف اصلی بانک‌مرکزی حرکت کرد؛ دوره‌ای که به سه‌قفله و شش‌قفله‌شدن خزانه و استعفا ی رئیس‌کل معروف شد و در نهایت میدان برای کسی ماند که اقتصاد کشور را ویران کرد. بنابراین بانک‌مرکزی در هیچ دوره‌ای وظایف اصلی و قانونی خود را دنبال نکرده و ایراد بزر یک عملکرد بانک‌مرکزی ما وارد است. از طرف دیگر واحدهای تابعه بانک‌مرکزی یعنی بانک‌ها و موسسات اعتباری باید از این بانک حرف‌شنوی داشته باشند اما وقتی شکل‌گیری این بانک‌ها به‌واسطه نهادها و افراد صاحب‌نفوذ صورت پذیرفته، این‌بانک‌ها هم پس از حضور در صحنه اقتصادی نهاد ناظر خود را فراموش به‌صورت ابر با سیاست‌های پولی برخورد می‌کنند. درواقع باید گفت چارچوب نظامات اداری برای ایجاد بانک شکل نگرفته و به‌همین‌خاطر ما امروزه در کشور خود شاهد آن هستیم که بسازوفروش‌ها بانک تاسیس می‌کنند و کسانی‌که در حوزه پولی و مالی فعالیت دارند، هیچ‌وقت برای تشکیل بانک پیشقدم نمی‌شوند. علاقه‌مندی برای تاسیس بانک نشان از بیماری شدید اقتصادی دارد و در چنین فضایی واحدهای تولیدی متوقف می‌شوند تا به‌جای آنها بانک‌ها تاسیس شوند. متأسفانه در حوزه شکل‌گیری بانک‌ها، سیاست‌ها اینگونه وضع شده که هیات‌موسس با نهاد سیاست‌های پولی و مالی بیگانه است و همین سازوکار غلط موجب حذف بخش تولید شده درحالی‌که حضور بانک برای تقویت بخش تولید است. پس شکل‌گیری بانک‌هایی که به‌خصوص در دهه گذشته ایجاد شدند، جای سوال و تامل دارد. ساختار قوانین ما در سال‌های گذشته اجازه می‌داد که وزارتخانه‌ها و نهادهای مختلف مجوز موسسات اعتباری، صندوق‌های قرض‌الحسنه و شرکت‌های تعاونی اعتبار را صادر کنند و در این‌حلقه، بانک‌مرکزی وجود خارجی نداشت. امروز نقدینگی را ۶۵۰هزارمیلیاردتومان اعلام می‌کنند در حالی که با احتساب منابع موسسات غیرمجاز، کف رقم نقدینگی کشور به‌طور قطع بیش از ۷۵۰هزارمیلیاردتومان خواهد بود. ضمن آنکه همین موسسات غیرمجاز می‌توانند آثار تخریبی خود را بر سیاست‌های پولی داشته باشند.

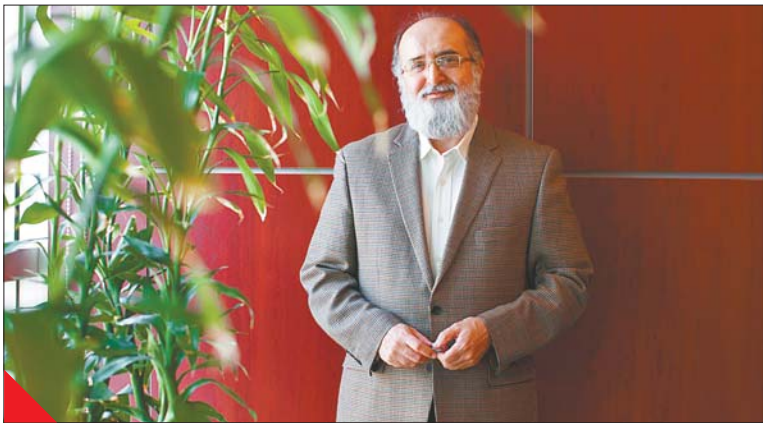
■ اشاره کردید بانک‌مرکزی حریف موسسات مجوزدار هم نمی‌شود چه برسد به فاقدمجوزها. بیشتر، این گفته شما را برخی از مدیران بانک‌مرکزی به زبان آورده بودند و از نفوذ سیاسی برخی عناصر قدرت در کشور پرده برداشتند. چرا این نهاد مهم نمی‌تواند در خیلی از عرصه‌ها اعمال قدرت کند؟

اقدامات چندین‌ساله نهادهای مختلف علیه بانک‌مرکزی موجب شده تا کار به اینجا برسد. صندوق قرض‌الحسنه‌ای که بدون اطلاع بانک‌مرکزی و با مجوز نهادی دیگر شروع به فعالیت می‌کند، دیگر حرف‌شنو بانک‌مرکزی نخواهد بود. بنابراین بانک‌مرکزی ناخودآگاه وارد میدانی از سیاست‌های پولی شده که خودش در شکل‌گیری آن فاقدمجوزها نقش نداشت. اگر الان انتظار اصلاح داریم، نباید بانک‌مرکزی را دست‌تتها بگذاریم. بانک‌مرکزی، به کمک قووقضاییه، نیروی انتظامی و اجزای دولت نیاز دارد چون سیاست‌های پولی را از دست بانک‌مرکزی خارج کردند. بانک‌مرکزی در سال‌های گذشته جایگاهی برای تعیین و اعمال سیاست پولی نبود. انتقادی که من به دولت فعلی در بدو ورود داشتم این بود که دونفر از اعضای شورای پول و اعتبار باید به‌لحاظ قانونی از کارشناسان متخصص در

اقتصاد

معاون پارلمانی پیشین بانک مرکزی در گفت‌وگو با «شرق»:

۶بانک متهم به تخلف در زمان احمدی‌نژاد تاسیس شده‌اند

عکس: رونوف رستمی/شرق

یکی از تخلفات، تاسیس شرکت با همان نگاه‌داری بود. بانک‌ها در مقابله با این تحمیل‌های بیرونی، شروع به بنگه‌داری کردند اما نه دولت مخالف کرد و نه بانک‌مرکزی جلوی آنها را گرفت. پس بانک‌ها مجددا شرکت‌های نسل دوم و سوم خود را تاسیس کردند و به شرکت‌های خودشان وام ارزان دادند و آنها هم در بازارهای دیگر نفوذ کردند و ملک و سهم و شرکت خریدند. سود حاصله هم به همان بانک برمی‌گردد و زیان را جبران می‌کند. بنابراین می‌بینید که مجوز تخلف بازارهای دیگر نفوذ کردند و ملک و سهم و شرکت بانک‌ها را خود دولت و بانک‌مرکزی صادر کرد. حالا دولت باید بدهی‌هایی را که به بانک‌ها داشت، پرداخت می‌کرد اما پولی در دست نداشت که به بانک‌ها بدهد پس شرکت‌ها، کارخانجات و موسسات خودش را به‌صورت قانونی و رسمی با عنوان رد دیون به بانک‌ها داد؛ یعنی در حقیقت این خود دولت بود که بانک‌ها را بنگه‌دار و شرکت‌دار کرد. حالا یک‌باره اعلام می‌کنند بانک‌ها باید نگاه‌داری را قطع کنند آن هم در شرایط رکودی که نقدینگی آزاد وجود ندارد و دولت نتوانسته شرایطی را برای سرمایه‌گذاران فراهم کند و هنوز دست دولت را به‌لحاظ اقتصادی نتواندند و نمی‌دانند این دولت علاقه‌مند به فعالیت بخش خصوصی هست یا نیست. بنابراین تحمیل چنین تکلیفی بر دوش بانک‌ها، آن هم در شرایط رکودی، غیر از اینکه فضای اقتصادی را تنگاتنگ‌تر کند، نتیجه دیگری دربر ندارد. بنابراین دخالت‌های بیرونی بر بانک‌مرکزی و بانک‌ها توسط دولت و مجلس، راه تخلف را برای بانک‌ها باز می‌کند. باید سازوکارهای سیاست‌های پولی را به دست شورای پول و اعتبار و بانک‌مرکزی بسپاریم و دولت و مجلس، دخالتی نکنند و نظارت عالیه داشته باشند.

■ منظور شما از عدم‌خالت دولت و مجلس این است که به بانک‌ها آزادی عمل در تعیین نرخ سود داده شود؟

دقیقا. اگر بانک‌ها را در تعیین سود بانکی آزاد بگذارید، همه چیز حل می‌شود. اگر خاطرتان باشد، بانک‌های خصوصی در آغاز فعالیت، نرخ سود تسهیلاتشان ۳۳درصد بود اما با کاهش نرخ تورم، بانک‌های خصوصی بدون تکلیف و صور موسسات مالی و اعتباری بانک‌مرکزی، خودشان به‌تدریج نرخ‌ها را پایین آوردند. مسوولیت بانک‌مرکزی در آن زمان با مرحوم نوربخش بود که حتی یک بخشنامه هم در این رابطه صادر نکرد؛ درحالی‌که امروزه بانک‌مرکزی بخشنامه‌های متعدد، مفاد و تبصره‌های مختلفی راجع‌به مثلا ضمانتنامه‌ها، ال‌سی‌ها و... صادر می‌کند؛ یعنی الان بخشنامه‌های داخلی بانک‌ها را خط‌به‌خط بانک‌مرکزی می‌نویسد و صادر می‌کند که این اشتباه محض است، در هیچ بانک‌مرکزی در دنیا این اتفاق صورت نمی‌گیرد. امروز اصلا بانک‌ها نمی‌توانند این همه بخشنامه‌های بانک‌مرکزی را به ذهن بسپارند. به شعب و مدیران بانک‌ها مراجعه کنید؛ اصلا نمی‌توانند این همه بخشنامه را حفظ کنند. در چهاردهه قبل، مجموعه بخشنامه‌های بانک‌مرکزی در یک‌سال به ۱۰صفحه هم نمی‌رسید اما الان بخشنامه‌های بانک‌مرکزی بیشتر از هزارصفحه است. مگر می‌شود که این بخشنامه‌ها را به ذهن سپرد؟

■ از هفته گذشته بحث انحلال یک بانک یا موسسه پولی به‌دلیل تخلفات گسترده مطرح شد که متأسفانه این خبر بازتاب وسیعی در کشور داشت و مردم را بسیار نگران کرد. چرا در ماجرای انحلال یک نهاد پولی، اسامی چندبانک به میان آمد و برخی بانک‌ها در کانون توجه قرار گرفتند؟

اینکه بعضی بانک‌ها توسط چه کسی و با حمایت چه کسانی شکل گرفت و آیا مجوز صادر شده به آنها بر حق بوده یا خیر، بحث است و اینکه این بانک‌ها به واسطه حضور مقامات دولتی در پشت‌سر آنها زیر ذرهبین هستند، بحث دیگری است. به اعتقاد من، نباید تفکیک قابل شد. همه بانک‌ها و موسسات اعتباری، که مجوز فعالیت گرفتند، باید لحظه‌به‌لحظه زیر ذرهبین نظارتی باشند. از هفته پیش که بحث انحلال مطرح شد، هر سیره‌گذاری به بانک خود شک کرد که نکند بانکی که من در آن سیره دارم، منحل شود.

■ اساسا انتشار خبر انحلال یک بانک یا موسسه، در آینده‌ای نزدیک، اقدام صحیحی بود؟ چه تبعات منفی برای کشور دارد؟

به‌هیچ‌وجه! مصداق بارز تشویش اذهان عمومی، آن هم در حوزه اقتصادی است و قابل گذشت نیست. در این رابطه سازوکارهای بسیار قانونمندی در حوزه بانکی وجود دارد که مردم دچار استرس نشوند و باطن جامعه هم ملتهب نشود. چنین اقدامی آسیب‌های

جدی به ارکان اقتصادی وارد خواهد کرد و امنیت را متزلزل و زیرسوال خواهد برد. اگر فعالیت‌های بانک‌ها توسط بانک‌مرکزی به‌خوبی سیاستگذاری و مورد نظارت قرار گیرد، آن دسته از بانک‌هایی که توان فعالیت را از دست بدهند، خودشان بساطشان را جمع می‌کنند؛ چون دیگر فعالیت برای آنها به‌صرفه نخواهد بود.

■ پیش‌تر اعلام شده بود که پرونده شش‌بانک در هیات انتظامی بانک‌ها مطرح است. آیا خبر انحلال بانک یا موسسه هم در همین راستا منتشر شد و ادامه آن پرونده است؟

حوزه اقتصادی آنقدر ظریف، پیچیده و حساس است که نباید مسایلی که در سطح بررسی قرار دارد، به سطح جامعه کشیده شود. مگر تصمیمات اقتصادی ازجمله گران شدن نان در روزهای اخیر را به قضات و مردم کشانیدیم که حالا چنین موجی را در سطح جامعه ایجاد کرده‌ایم؟ در شرایط فعلی بازار سرمایه ما سکتة جدی کرده و ارزش سرمایه مردم در بازار سرمایه از ۱۵۰میلیارددلار به صدمیلیارددلار رسیده؛ یعنی حدود ۳۵درصد دارایی‌های مردم کاهش پیدا کرده است. بازار مسکن پس از نفت یکی از قوی‌ترین بازارهای کشور بوده که تقویت این بازار حداقل به رونق ۵۰۰واحد صنعتی منجر می‌شود که این بازار بانک‌ها را خود دولت و بانک‌مرکزی صادر کرد. شرایط فعالیت‌های تولیدی کوچک و متوسط به تولید نیست و در حال چُرَت هستند، جز واحدهای بزرگ که حمایت مستقیم دولت و وزرا را داشته است. حالا در این میان که آرامش بر هیچ بازاری از جمله سرمایه، بیمه و کالا حاکم نیست و تمام تکیه روی حوزه بانک است، با این خبر انحلال چه پیام و علامتی را می‌خواهیم به مردم بدهیم؟ چه اتفاقی پیش آمده که یکباره به بانک‌ها این حد اعتماد را از بین برد؟ اگر تخلفات در حدی نیست که قابل حل باشد، به‌راحتی آن را با دیگر موسسات یا بانک‌ها ادغام کنید.

■ یعنی بانک‌های مختلف و شاید بعضا زیان‌ده در هم ادغام شوند؟ آیا این اقدام مضراتی برای کشور به‌دنبال نخواهد داشت؟

دو کشور آلمان شرقی و غربی که جنس اقتصادشان با هم یکی نبود و زمین تا آسمان با یکدیگر فرق داشتند، با اعمال‌های مدیریتی در هم ادغام شدند. ممکن است یک واحد زیان‌ده هم نباشد اما اصرار بر تخلف دارد. بانک‌مرکزی این حق را دارد که با مکانیسمی به بانک دیگر وصل کند. ارزیابی قیمت صورت می‌گیرد و حق و حقوق سهامدار هم سرجای خودش است. باز هم متعجبم که آیا در شرایطی که اقتصاد ایران آسیب‌دیده باید یک‌باره خبر انحلال بانک‌ها اعلام شود؟

■ اتفاقا از آنجایی که برخی بانک‌ها وابسته به عناصر قدرت و صاحب‌نفوذ سیاسی در کشور هستند، احتمال آن وجود دارد که ورق را به‌نفع خود برگردانند. اشکال کجاست؟

اشکال در پایه کار است؛ یعنی صدور همان مجوز اولیه. اگر در دوره قبل دقت کافی در اعطای مجوز صورت می‌گرفت، الان این وضع پیش نمی‌آمد. چه نیازی بود که به این بانک‌ها و نهادهای مجوز داده شود؟ قانون اساسی ما چنین تجویزی کرده است؟ در کجای دنیا نهادهای حاکمیتی مجوز بانک دارند؟ نهادهای حاکمیتی نباید وارد عرصه بانگداری شوند. این اشتباهی است که صورت گرفته و یک‌به‌یک آمدند و این را برای خودشان تداوم دادند.

■ شکل‌گیری چنین بانک‌هایی که حالا به اتهام مبادرت به تخلف در معرض انحلال هستند، در دولت قبل صورت گرفت؟

بله، قیلا مجوز را از نیروی انتظامی و وزارت کشور تحت‌عنوان موسسه و صندوق گرفته بودند. همان ابتدا باید جلو آنها را می‌گرفتند اما نگرفتند. روزه‌بروز بزرگ شدند و دست‌آخ‌ر به تمام مجوز مالی دادند که تحت‌کنترل در بایندد اما درنیامدند.

■ چطور شد که به این همه بانک‌ها مجوز فعالیت دادند و یکباره این همه بانک در کشور ایجاد شد؟ البته این بانک‌ها به واسطه وجود برخی اشخاص صاحب‌نفوذ و نهادهای قدرتمند در پشت‌پرده در کانون توجه نگاه می‌شدند.

وقتی یک قدرت سیاسی حاکم می‌شود، علاقه‌مند است برای حفظ تداوم خود قدرت اقتصادی شکل بدهد و به‌وسیله قدرت اقتصادی، قدرت سیاسی خود را حفظ کنند. چون به‌هرحال قدرت سیاسی پس از مدتی پایگاه‌های خود را از دست می‌دهد، به‌واسطه اینکه خواسته مردم متنوع است و اگر پس از مدتی تحقق پیدا نکنند، موجب روی‌برگرداندن مردم می‌شود. بنابراین یکی از جلوه‌های حفظ قدرت سیاسی ایجاد قدرت اقتصادی است و یکی از پایگاه‌های اقتصادی قوی در کشور ما بانک‌ها هستند بنابراین طبیعی بود که در دوره قبل بانک‌های جدید شکل بگیرند در صورتی‌که اقتصاد ما ظرفیت وجود این همه بانک را نداشت. وقتی نرخ توسط یک‌دیگر تعیین می‌شود و آیین نامه توسط بانک مرکزی، دیگر چه فرقی بین بانک الف و ب وجود دارد؟ پس بانک‌هایی هم که ایجاد شد، برای حفظ قدرت سیاسی بود نه برای اینکه اقتصاد ما نیازمند آن بوده است. ما زمانی باید خوشحال شویم که به جای این بانک‌های رنگارنگ دفاتر تولیدی در سطح کشور ببینیم، نکته دیگر این است که بانک‌ها با ایجاد شرکت‌های اقماری سود نشان می‌دهند. در واقع بانک‌ها از عملیات خود سود نمی‌برند بلکه سودهای غیرعملیاتی دارند و تنها وام‌اندگی خود را عقب می‌اندازند. پس در ظاهر بانک‌ها تخلف نمی‌کنند اما فعالیت‌هایشان در باطن عین تخلف است.

سخنگوی دولت:

نمی‌گوییم «همه چیز آرومه ما چقدر خوشبختیم»

● **شرق:** سخنگوی دولت با اعلام اینکه «سال ۹۴ سالی عادی نیست و نسبت به سنوات گذشته سخت‌تر است»، گفت: اظهار نمی‌کنیم «همه چیز آرومه و ما چقدر خوشبختیم» یا اینکه مانند آدم کوچولوی سیرالاب کالیور ادعا کنیم که شکست می‌خوریم و اینکه کشورها مشکلات ما را ببینند و بخوانند به ما حمله کنند.

محمدباقر نوبخت در نشست خبری که به مناسبت ارایه لایحه بودجه کل کشور برگزار شد، به افزایش ۱۴درصدی حقوق کارمندان دولت اشاره کرد و گفت: «برای سال ۹۴ متوسط نرخ تورم را ۱۴درصد پیش‌بینی می‌کنیم که به همین میزان، افزایش حقوق خواهیم داشت.» همچنین وی از «استخدام همه افرادی که مراحل قانونی استخدامشان را انجام داده و کار آنها متوقف شده است، در سال ۹۴» حرف زد و وی گفت: «سال آینده بارانه نقدی همان ۴۵هزارو ۵۰۰تومان بین خانوار توزیع می‌شود و هر چقدر سال آینده از محل یارانه نقدی صرفه‌جویی شود، در طرح‌های عمرانی آن استان هزینه خواهد شد.» وی در مورد نرخ ارز در بودجه ۹۴ گفت: «برای سال آینده کمتر از ۱۰درصد و ۲۰۰تومان نرخ ارز رشد داشته و بازار باید خود را با این شرایط تنظیم کند و تحت هیچ شرایطی حتی در صورت کمبود ارز، قیمت آن را بالا نخواهیم برد.» معاون رئیس‌جمهور در خصوص نرخ مالیات‌برآرزش افزوده سال آینده، اظهار کرد: «برای سال آینده مالیات بر ارزش افزوده ۹درصد خواهد شد و حذف یا ماندن یک‌درصد بخش سلامت، بستگی به‌نظر مجلس دارد.» نوبخت گفت: «سال آینده افزایش قیمت نان نداریم و مقاومت طولانی در برابر خواسته نانوايان و کارخانه‌های آرد نداشتیم. حرف این بود که قیمت نان افزایش داده شود، در حالی که بارانه پرداخت می‌کنیم، اما این مشکل افزایش مربوط به هزینه کارگر و سوخت است و حتی راضی نیستیم و با این ۳۰درصد هم مشکل آنها حل نمی‌شود، منتها دولت این را قبول نمی‌کند و مجبور شده در این حد افزایش را بپذیرد. ۷۰هزارواحد نانوايي داریم، مسلما آنها ضرر نخواهند کرد و احتمال کاهش کیفیت نان وجود دارد. از سازمان حمایت از تولید و مصرف‌کننده انتظار داریم که بر کیفیت و کمیت نان نظارت داشته باشد. وی ادامه داد: بانک اطلاعاتی شناسایی پردرآمدها در حال انجام است و سید غزایی به همین منوال ادامه خواهد یافت.»

کمسیون بودجه تخلف برداشت ۴/۱میلیارددلاری دولت را تاییدکرد

● **تسنیم:** سخنگوی کمیسیون برنامه و بودجه مجلس گفت: برداشت ۴/۱میلیارددلار از حساب صندوق توسعه ملی توسط دولت خلاف قانون تشخیص داده شد و دولت متخلف شناخته شد. غلامرضا کاتب، نماینده گرمسار و سخنگوی کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس با اشاره به تهیه گزارشی در مورد برداشت ۴/۱میلیارددلاری دولت از حساب صندوق توسعه ملی خلاف مفاد بند ۲-۲ قانون بودجه سال ۱۳۹۲ کل کشور است و دولت در برداشت از این صندوق در انتها ی سال گذشته تخلف قانونی انجام داده است. وی افزود: طبق بند ۲-۲ قانون بودجه سال ۹۲ استفاده از ذخایر ارزی بانک‌مرکزی و منابع صندوق توسعه‌ملی به‌استثای مجوزهای صادره این قانون برای تأمین نیازهای بودجه کل کشور به هر شکل ممنوع است.

طلا و سکه +	قیمت
طرح جدید	۹۶۵۰۰۰
طرح قدیم	۹۶۵۰۰۰
نیم	۴۸۵۰۰۰
ربع	۲۶۹۰۰۰
گرمی	۱۷۳۰۰۰
۱۸ گرم عیار	۹۸۷۰۰
اونس + (دلار)	۱۱۹۷
قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی قیمت در ساعت ۱۸	
ارز +	قیمت(تومان)
دلار آمریکا	۳۴۴۲
یورو	۴۲۲۰
پوند	۵۲۵۰
درهم	۹۲۵

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
شاخص کل	۷۱۳۶/۶	۰/۲۹
شاخص ۳۰شرکت بزرگ	۳۲۴۶/۴	۰/۳۶
شاخص آزاد شناور	۸۱۸۴/۷	۰/۴۳
شاخص بازار اول	۵۲۶۶۲/۱	۰/۳۴
شاخص بازار دوم	۱۳۹۸۴/۷	۰/۱۶
شاخص صنعت	۵۹۷۹۹/۲	۰/۱۳